

Nr 194

Av herr **Johansson** i Öckerö m. fl., om viss ändring av bestämmelserna angående inregistrering av fartyg m. m.

Enligt gällande bestämmelser i lagen om inteckning i fartyg skall inteckningssökanden som regel kunna styrka en obruten fångeskedja tillbaka till det varv, som byggt fartyget, för att inteckning skall kunna medges. Detta förfarande kan naturligt nog — om fartyget byggts redan under 1900-talets början — vara en mycket svår procedur. I varje fall för det mindre tonnaget inträffar många gånger att fångeshandlingar i skriftlig form aldrig upprättats, att erforderliga formaliteter vid bouppteckningar och arvskiften ej iakttagits etc. Att under sådana förhållanden rekonstruera en fångeskedja, som kan godtas av inskrivningsmyndigheten, kan vara en nära nog olöslig uppgift. Kostnader och tidsspillan är i varje fall helt oproportionerliga.

Dessa utredningssvårigheter kan drabba berörda parter mycket hårt och i ogynnsamma fall starkt försämra möjligheterna till ett fartygs försäljning och därmed dess marknadsvärde, i det att ju kreditvärdigheten och möjligheterna till inteckning kan vara avgörande för en köparens möjligheter att överta fartyget.

Att köparen låter inregistrera fartyget i fartygsregistret medför först på längre sikt en legitimation att förfoga över detta som kreditobjekt. Först fem års inregistrering kan sålunda kompensera kravet enligt huvudregeln om obruten fångeskedja ända fram till tillverkaren. Det är emellertid givet, att avgörande för köparens engagemang inte är fartygets eventuella hypoteksvärdighet om fem år utan dess förmåga att tjäna som kreditobjekt i förvärvsögonblicket.

Som antytts torde föreliggande problem huvudsakligen angå det mindre tonnaget och då särskilt fiskebåtar, som ofta ej låtit registrera sig i fartygsregistret. Inom rederinäringen torde däremot dokument och försäljningskontrakt bevaras och registreras i sådan utsträckning, att lagens härledningskrav i fråga om fångeskedjan inte ter sig lika oöverkomliga.

Enligt vår uppfattning bör en väsentlig uppmjukning av nu gällande krav på äganderättsutredning i samband med fartygsinteckningar kunna genomföras utan att fördenskull kreditinstitutens eller omsättningens säkerhet på minsta sätt äventyras. I alla händelser borde en enligt registreringsmyndighetens bedömande tillfredsställande utredning av äganderättsförhållan-

dena exempelvis under de senast förflutna fem åren vara till fyllest. Om det ur hypoteksinstitutens synpunkt vore ett krav att dessutom iakttas exempelvis ett kungörelseförfarande, borde praktiska hänsyn likväl kunna medge, att i varje fall det smärre tonnaget kunde undantas även från en sådan omgång.

Under hänvisning till det anförda får vi yrka,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t ville hemställa om sådana förändringar i gällande bestämmelser angående inregistrering av fartyg m. m., att väsentliga lättnader medges i fråga om de krav på äganderättsutredning, som för närvarande uppställs som villkor för att inteckning skall kunna beviljas.

Stockholm den 23 januari 1963

Olof Johansson

Bengt Arweson

Ernst V. Staxäng

Hans Levin

Nr 195

Av herr Källstad m. fl., om skriftlig form för anmälan om utträde ur svenska kyrkan.

(Lika lydande med motion nr 162 i Första kammaren)

Enligt § 11 religionsfrihetslagen 1951 äger medlem av svenska kyrkan, som icke längre önskar tillhöra kyrkan, göra anmälan om utträde personligen hos pastor i den församling där han är kyrkobokförd. Redan vid 1953 års riksdag blev frågan om formerna för anmälan om utträde ur kyrkan föremål för motioner, vari yrkades att utträdesanmälan även borde kunna ske skriftligen med två vittnen. Första lagutskottet avstyrkte detta förslag i sitt utlåtande över motionerna under hänvisning till att så lång tid ännu icke förflutit efter religionsfrihetslagens ikraftträdande att någon mer omfattande erfarenhet ifrån tillämpning av densamma kunnat vinnas. Förslaget vann heller icke riksdagens bifall.

Genom motion vid 1958 års riksdag fördes frågan åter under riksdagens prövning, och samma års A-riksdag antog förslag till sådan ändring av § 11 religionsfrihetslagen att anmälan om utträde ur svenska kyrkan även skul-